

[Holstein.]

mere principielt retfærdigt end den bestaaende Ordning. Det ene er Scylla, det andet Charybdis. Det som mit Forslag tilstræber, er netop at finde en Udjævning i disse Statsbyrders Fordeling.

Naar det ærede Medlem dernæst bemærkede, at til Krig hører Penge, og at ingen er mere klar paa det end Socialdemokraterne, naar det gælder deres Klasseinteresser, saa vil jeg dertil sige, at netop ud fra dette Grundsynspunkt, som det ærede Medlem saa vel forstaaer, naar det gælder partimæssige og klassemæssige Interesser, vil vi fra konservativ Side hævde, at større end Klassekrigsinteressen er den nationale Interesse, og derfor mener vi, at netop ud fra de Grundsynspunkter, som det ærede Medlem fuldt ud forstaaer i den snævrere Anvendelse, er det til Fremme af nationale og statslige Interesser berettiget at paalægge en saadan Skat.

Endelig indvender det ærede Medlem imod mig, at jeg jo selv har været med til at nedsætte 1922-Ordningen, og at han havde det Indtryk at jeg betragtede den som en dødsdømt Forsvarsordning, og derfor ikke kunde forstaa, at jeg vilde være med til at anvende Midler til at holde Liv i den. Jeg vil blot dertil sige, at jeg, da jeg forelagde Forslaget, udtrykkelig gjorde gældende, at der vilde, naar der blev afsat ca. 1 Million til Godtgørelse til det genindkaldte Mandskab, blive et saadant Beløb tilbage, at Forsvarsordningen af 1922, forudsat at den skal opretholdes, kan komme i Overensstemmelse med de Forudsætninger og det Formaal, den har. Jeg har altsaa ved Forelæggelsen af Forslaget taget et udtrykkeligt Forbehold med Hensyn til Midlernes Anvendelse ud over Godtgørelsen til det indkaldte Mandskab.

Jeg mener ligesom den ærede Ordfører for de Konservative, at det væsentlige er at faa en Kompensation, en Udligning af denne Byrdes ulige Fordeling, og at det sekundære er at skaffe Midler ad denne Vej til en Forsvarsordning, hvilken det nu end bliver, og at man principalt maa hævde, at Staten har Raad til at tilvejebringe de Midler, der er nødvendige til Opretholdelsen af et Forsvar, der svarer til det Formaal den højtærede Forsvarsminister har angivet i sit Forslags § 1.

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. P. Munch, at jeg synes ikke, han med Rette kan hævde, at det, her er Tale om, er en Kopskat. For naar den deles i to Dele, en Grundskat og en Tillægsskat, som sættes procent-

vis i Forhold til Indkomst- og Formueskatten, og Formue- og Indkomstskatten er progressiv i en saadan Grad, som den er her i Landet, kan man dog ikke med Rette kalde dette en Kopskat. Med hvilken Procent man vil lægge Tillæget paa Formue- og Indkomstskatten, om man maaske vil lægge et progressivt Tillæg paa, kan altid diskuteres, men man kan ikke hævde, at denne Skat principielt er en Kopskat.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Forsvarsminister og til den ærede Ordfører for Venstre, at der synes at være en lille Divergens imellem dem med Hensyn til Skattens principielle Beskaffenhed, idet den højtærede Forsvarsminister vil hævde, at det er en ny Skat, medens den ærede Ordfører for Venstre vil hævde, at den vil blive opfattet som en ny Skat. Ja, der er jo ikke nogen Form for Beskatning, som ikke vækker Uvillie, første Gang den kommer frem, og første Gang den paalægges og opkræves, det er endnu aldrig set. Spørgsmaalet er jo ikke, hvorledes den vil blive opfattet, men om den efter sit Væsen, efter sit Princip, med Rette kan opfattes som en ny Skat, og det mener jeg ikke en saadan Værneskat kan.

Endvidere sagde den ærede Ordfører for Venstre, at han vilde finde det rimeligt, hvis der overhovedet skulde være Tale om en saadan Skat, at den kom til at gælde for et kortere Aaremaal end de 16 Aar, i hvilke de paagældende staaer i Rullen. Dertil vil jeg sige, at en saadan Ordning har man, saa vidt jeg ved, i den svejtsiske Værneskatsordning; for der nedsættes Værneskatten til det halve i de sidste 6—8 Aar af den Tid, Mandskabet er værnepligtigt, nemlig fra Slutningen af 30 Aars Alderen indtil det 44de Aar; saa længe kan man nemlig komme til at gøre Soldatertjeneste i Svejts. Hvis man overhovedet vilde gaa ind paa en Realitetsdrøftelse af denne Værneskat, og der overhovedet var Stemmning for at gennemføre en saadan Beskatning, kunde man jo meget vel, som det ærede Medlem var inde paa, drøfte Lempelse i Skatten i den sidste Periode af de 16 Aar.

Jeg vil dernæst blot have Lov til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, nemlig med Hensyn til Forstaaelsen af Lovens § 2. Det ærede Medlem har misforstaaet mig. Han citerede § 2, 2det Stykke, som lyder saaledes:

„De, der under eller efter Aftjeningen af deres Værnepligt paadrager sig en varig legemlig eller aandelig Svaghed,